

**Νόμος 3821/2010 (Σαουδική Αραβία)
Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου
της Σαουδικής Αραβίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την
αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και
κεφαλαίου.**

(ΦΕΚ Α΄ 20/16.02.2010)

Νόμος 3821/2010 - Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και
του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και
την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και
κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η
Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Σαουδικής
Αραβίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της
φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που
υπεγράφηκε στην Αθήνα στις 19 Ιουνίου 2008, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο
στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ
ΣΑΟΥΔΙΚΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ ΠΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση του Βασιλείου της
Σαουδικής Αραβίας,

Επιθυμώντας να συνάψουν μία Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και
την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και
κεφαλαίου.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1 ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επί προσώπων που είναι κάτοικοι του ενός ή και
των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2 ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που

επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών ή διοικητικών υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών του, ανεξάρτητα από το τρόπο επιβολής. 2. Θεωρούνται ως φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, περιλαμβανομένων και των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς επίσης και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου. 3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους έχει εφαρμογή η Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία:

(i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων.

(ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων (εφεξής αναφερόμενος ως Ελληνικός φόρος)).

β) Όσον αφορά το Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας:

(i) Ο Zakat

(ii) Ο φόρος εισοδήματος συμπεριλαμβανομένου του φόρου επενδύσεων στο φυσικό αέριο. (εφεξής αναφερόμενος ως «Σαουδικός φόρος»). 4. Η Σύμβαση έχει επίσης εφαρμογή σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται από κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επί πλέον, ή σε αντικατάσταση, των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιοσδήποτε ουσιαστικές αλλαγές έχουν επέλθει στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

Άρθρο 3 ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, εκτός αν το κείμενο ορίζει διαφορετικά:

α) Ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει τα εδάφη της Ελληνικής Δημοκρατίας συμπεριλαμβανομένου των χωρικών υδάτων καθώς και μέρους του θαλάσσιου βυθού και του υπεδάφους της κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία, σύμφωνα με τον διεθνή νόμο, έχει κυριαρχικά δικαιώματα προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

β) Ο όρος «Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας» σημαίνει τη περιοχή του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας η οποία περιλαμβάνει τη περιοχή εκτός των χωρικών υδάτων, όπου το Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία στα ύδατα, το θαλάσσιο βυθό και το υπεδάφος και τους φυσικούς πόρους σύμφωνα με τους νόμους του και του διεθνούς δικαίου,

γ) Οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και το «άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή το Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας όπως το κείμενο απαιτεί,

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων, περιλαμβανομένου το Κράτος, τις διοικητικές

υποδιαίρεσεις του ή τοπικές του αρχές,

ε) Ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή, ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία,

ζ) Οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

η) Ο όρος «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει οιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια ή πλόες αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος,

θ) ο όρος «υπήκοος» υποδηλώνει:

(1) Οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,

(2) Οποιαδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση που αποκτά το νομικό καθεστώς του ως τέτοιο από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος,

ι) ο όρος «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

1) Στη περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του,

2) Στη περίπτωση του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας, το Υπουργείο Οικονομικών αντιπροσωπευόμενου από τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του. 2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος ο οποίος δεν προσδιορίζεται σε αυτή θα έχει, εκτός αν το κείμενο ορίζει διαφορετικά, την έννοια που έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους όσον αφορά τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση, οποιασδήποτε έννοια σύμφωνα με τους εφαρμοζόμενους φορολογικούς νόμους αυτού του Κράτους υπερισχύουσας εκείνης της έννοιας που δίδεται σε αυτόν τον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω της κατοικίας του, τόπου διαμονής του, τόπου διοίκησης των δραστηριοτήτων του ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης, και περιλαμβάνει επίσης αυτό το Κράτος και οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση του ή τοπική αρχή του. Αυτός ο όρος, εντούτοις, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό όσον αφορά μόνον εισόδημα από πηγές του Κράτους αυτού ή κεφαλαίου που βρίσκεται σε αυτό. 2. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η ιδιότητα του

θα προσδιορισθεί ως εξής:

α) θα θεωρηθεί ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη οικογενειακή εστία, αν έχει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θα θεωρηθεί ότι είναι κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να προσδιορισθεί, ή αν δεν έχει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη, ή σε κανένα από αυτά θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών, ή κανενός από τα δύο, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία Συμφωνία. 3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος μόνο του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται ο τόπος της αποτελεσματικής του διοίκησης.

Άρθρο 5 ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλο ή εν μέρει. 2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) έδρα διοίκησης, β) υποκατάστημα, γ) γραφείο, δ) εργοστάσιο, ε) εργαστήριο, και ζ) ορυχείο, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξερεύνησης, εξόρυξης φυσικών πόρων. 3. Ο όρος μόνιμη εγκατάσταση περιλαμβάνει επίσης:

α) Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής, συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες εποπτείας συνδεδεμένες με αυτό αλλά μόνο εάν αυτό το εργοτάξιο, σχέδιο ή δραστηριότητες συνεχίζονται για χρονικό διάστημα περισσότερο των έξι μηνών.

β) Η παροχή υπηρεσιών, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών συμβούλου από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μέσω υπαλλήλων της ή άλλου προσωπικού που απασχολείται από την επιχείρηση για αυτό το σκοπό, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές οι δραστηριότητες συνεχίζονται (για το ίδιο ή για ένα συνδεδεμένο έργο) σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για μια περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν αθροιστικά τους έξι μήνες κατά τη διάρκεια κάθε δωδεκάμηνης περιόδου. 4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του άρθρου ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:

α) Τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, ή την έκθεση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) Τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, ή την έκθεση,

γ) Τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) Τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων, ή για τη συλλογή πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) Τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση οποιασδήποτε δραστηριότητας βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα για την επιχείρηση,

ζ) Τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά για την άσκηση συνδυασμένων δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε), εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν το συνδυασμό είναι βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα. 5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αν ένα πρόσωπο - εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 6 - ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' αυτό το Κράτος όσον αφορά οποιοδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει για την επιχείρηση, εάν αυτό το πρόσωπο:

α) έχει και τακτικά εξασκεί το δικαίωμα να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες της παραγράφου 4 οι οποίες, αν ακόμη ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

β) δεν έχει τέτοιο δικαίωμα, αλλά τακτικά διατηρεί στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος ένα απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων από το οποίο τακτικώς διανέμει αγαθά ή εμπορεύματα και ασκεί δραστηριότητες σχετιζόμενες με πωλήσεις όπως διαφήμιση ή προώθηση σε αυτό το Κράτος, εκ μέρους της επιχείρησης, και έχει συμβάλει στις πωλήσεις αυτών των αγαθών ή εμπορευμάτων εκ μέρους της επιχείρησης. 6. Μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού πράκτορα με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα με προμήθεια ή οποιαδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφ' όσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους. 7. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από επιχείρηση που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή η οποία, διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν καθιστά από μόνο του την κάθε μια από τις επιχειρήσεις μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο

Συμβαλλόμενο Κράτος. 2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» θα έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας, δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβλητές ή σταθερές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή δικαιώματα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία. 3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας. 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 έχουν επίσης εφαρμογή στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7 ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος. Αν η επιχείρηση ασκεί ή έχει ασκήσει δραστηριότητα με αυτό το τρόπο, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται στην μόνιμη εγκατάσταση. 2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 αυτού του άρθρου, αν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, τότε στο κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε αν ήταν μια διαφορετική και ξεχωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα, με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση. 3. Για το προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, να γνωρίζονται για έκπτωση αυτές οι δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης περιλαμβανομένων των διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο Συμβαλλόμενο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Ωστόσο, καμιά έκπτωση δεν θα επιτρέπεται όσον αφορά τα ποσά, εάν υπάρχουν, τα καταβαλλόμενα (εκτός από τις αποδόσεις των πραγματικών δαπανών) από τη μόνιμη εγκατάσταση προς την έδρα της επιχείρησης ή προς κάποιο από τα άλλα της γραφεία, υπό μορφή δικαιωμάτων, αμοιβών ή άλλων παρομοίων καταβολών σε αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων, ή υπό μορφή προμήθειας, για παροχή ειδικών υπηρεσιών ή για διαχείριση ή εκτός των περιπτώσεων των τραπεζικών επιχειρήσεων, υπό μορφή τόκων που προκύπτουν από δανεισμό χρημάτων στη μόνιμη εγκατάσταση. Ομοίως, δεν λαμβάνονται υπόψη, κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, ποσά που έχουν χρεωθεί (εκτός από τις αποδόσεις των πραγματικών δαπανών), από τη μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης ή προς κάποιο από τα άλλα της γραφεία, υπό μορφή δικαιωμάτων, αμοιβής ή άλλων παρομοίων καταβολών σε αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων, ή υπό μορφή προμήθειας για παροχή ειδικών υπηρεσιών ή για διαχείριση, ή, εκτός των περιπτώσεων των τραπεζικών επιχειρήσεων, υπό μορφή τόκων που προκύπτουν από δανεισμό χρημάτων στο κεντρικό κατάστημα της

επιχείρησης ή σε κάποιο από τα άλλα της γραφεία. 4. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών και εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για λογαριασμό της επιχείρησης. 5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι, και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο. 6. Σε περίπτωση που στα κέρδη, περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος που αντιμετωπίζονται χωριστά σε άλλα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις αυτών των άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8 ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα. 2. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται ή έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης. 3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου θα έχουν επίσης εφαρμογή στα κέρδη από συμμετοχή σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευσης ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο. 4. Τίποτα σε αυτή τη Σύμβαση δεν θα επηρεάσει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Συμβαλλόμενων Κρατών όπως αυτά περιλαμβάνονται στη Συμφωνία μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος που προκύπτει από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνή μεταφορά που υπογράφηκε στο Ριάντ στις 1 -RABI' II - 1427 (που αντιστοιχεί στις 29 Απριλίου 2006).

Άρθρο 9 ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Όπου:

α) μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και σε μία επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και στις δύο περιπτώσεις επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα. 2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου - μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να

ληφθούν υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα συμβουλευόμαστε η μια την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. 2. Τέτοια μερίσματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% (πέντε τοις εκατό) του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων. Οι όροι αυτής της παραγράφου δεν επηρεάζουν τη φορολόγηση της εταιρείας, όσον αφορά τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα 3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων ή ιδρυτικοί τίτλοι ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν αποκτήσεις από χρέη καθώς επίσης και εισόδημα από εταιρικά δικαιώματα τα οποία υπόκεινται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή. 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αυτού του άρθρου δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, όντας κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση. 5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπάγει τα μη διανεμόμενα κέρδη σε φόρο επί μη διανεμόμενων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμόμενα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΧΡΕΟΥΣ

1. Εισόδημα από απαιτήσεις χρέους που προκύπτουν και ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 2. Όμως αυτοί οι τόκοι από απαιτήσεις χρέους μπορούν να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος του εισοδήματος από χρεαπαιτήσεις είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού του εισοδήματος από χρεαπαιτήσεις. 3. Ο

όρος «εισόδημα από απαιτήσεις χρέους» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει εισόδημα από χρεαπαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη ή όχι, είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη και ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομόλογα και ομολογίες, περιλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων που είναι προσκολλημένα σε αυτά τα χρεώγραφα, ομόλογα ή ομολογίες, καθώς επίσης και οιοδήποτε εισόδημα που έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με εισόδημα από απαιτήσεις χρέους σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εν λόγω εισόδημα. Τα πρόστιμα για καθυστερημένες πληρωμές δεν θα θεωρούνται ως εισόδημα από απαιτήσεις χρέους για το σκοπό αυτού του άρθρου. 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος του εισοδήματος από απαιτήσεις χρέους, όντας κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτει το εισόδημα από απαιτήσεις χρέους, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται και αυτό και η απαίτηση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα από χρεαπαιτήσεις συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 14 αυτής της Σύμβασης, ανάλογα με την περίπτωση. 5. Εισόδημα από απαιτήσεις χρέους θεωρείται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους.

Όπου, εντούτοις, το πρόσωπο που καταβάλλει αυτό το εισόδημα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλεται αυτό το εισόδημα, και αυτό το εισόδημα βαρύνει αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτό το εισόδημα θεωρείται ότι προκύπτει στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση. 6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και άλλου προσώπου, το ποσό του εισοδήματος από απαιτήσεις χρέους, λαμβανομένης υπ' όψη της αξίωσης από το χρέος για το οποίο καταβάλλεται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου έχουν εφαρμογή μονό στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών θα φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της Σύμβασης.

Άρθρο 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 2. Τέτοια δικαιώματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο

προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. 3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που λαμβάνονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή το

δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, και εργασιών σε ταινίες, μαγνητοταινίες για αναπαραγωγή σε τηλεοπτικές εκπομπές, ή άλλου τρόπου μετάδοσης, οιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία. 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αυτού του άρθρου δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14 αυτής της Σύμβασης, ανάλογα με την περίπτωση. 5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλον είναι κάτοικος αυ-τού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση. 6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου η μεταξύ αυτών και άλλου προσώπου το ποσόν των δικαιωμάτων, λαμβανομένου υπόψη της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τις οποίες καταβάλλονται τα δικαιώματα, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου, ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος της καταβολής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της Σύμβασης.

Άρθρο 13 ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 αυτής της Σύμβασης και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που έχει μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις

διατάξεις του `Αρθρου 8. 4. Ωφέλεια από την εκποίηση μετοχών οι οποίες αποτελούν ένα μερίδιο σε μία μη εισηγμένη εταιρεία στο χρηματιστήριο, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογείται σε αυτό το Κράτος. 5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις προηγούμενες παραγράφους θα φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι κάτοικος ο εκποιών την περιουσία.
Αρθρο 14 ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτά ένα κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός των ακόλουθων περιπτώσεων, όπου αυτό το εισόδημα μπορεί επίσης να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:

α) αν διατηρεί μια καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του, σε αυτή τη περίπτωση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αλλά μόνο κατά το τμήμα εκείνο που αποδίδεται σ' αυτή την καθορισμένη βάση; ή

β) εάν η παραμονή του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος είναι για περίοδο ή περιόδους που ανέρχονται ή υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες σε μία περίοδο 12 μηνών που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο ημερολογιακό έτος, σε αυτή τη περίπτωση, μόνο αυτό το μέρος του εισοδήματος το οποίο προέρχεται από αυτό το άλλο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος; ή

γ) εάν η αμοιβή του από τις δραστηριότητές του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος καταβάλλετε από ένα κάτοικο αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους ή καταβάλλετε από μια μόνιμη εγκατάσταση που βρίσκετε σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος και υπερβαίνει σε ένα οικονομικό έτος τις 140,000 ευρώ ή το ισότιμο του ποσό σε Σαουδαραβικό νόμισμα. 2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ιδιαίτερα ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.
Αρθρο 15 ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των `Αρθρων 16, 18, 19, 20 και 21 αυτής της Σύμβασης, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης φορολογείται σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται έτσι η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος. 2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) Ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε μία περίοδο 12 μηνών που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο ημερολογιακό έτος, και

β) Η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) Η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος. 3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από εξαρτημένη απασχόληση που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος στις διεθνείς μεταφορές, ή επί ενός πλοιαρίου που δραστηριοποιείται σε εσωτερικές θαλάσσιες μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη, από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροπλάνου σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16 ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητά του ως μέλος του διοικητικού Συμβουλίου εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15 αυτής της Σύμβασης, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας όπως, καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή ως μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή έναν αθλητή, υπό την ιδιότητα τους αυτή, δεν αποδίδεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15 αυτής της Σύμβασης, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται αυτές οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή τον αθλητή. 3. Εισόδημα που αποκτιέται από ένα κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος όπως περιγράφεται στις παραγράφους 1 και 2 αυτού του άρθρου, θα απαλλάσσεται από τη φορολογία σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν η επίσκεψη του σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος υποστηρίζεται εξ ολοκλήρου ή κυρίως από δημόσια κεφάλαια του πρώτου Συμβαλλόμενου Κράτους, μία πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή του, ή πραγματοποιείται υπό μία πολιτισμική συμφωνία ή συμφωνία μεταξύ των Κυβερνήσεων των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 18 ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Με τις επιφυλάξεις των διατάξεων της παρ. 2 του Άρθρου 19 αυτής της Σύμβασης, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε ένα κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19 ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή μία τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα σε αυτό το Κράτος και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και ο οποίος:

(i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους, ή

(i) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών. 2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή από τοπική αρχή και ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Μία τέτοια σύνταξη όμως, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος, και υπήκοος, του Κράτους αυτού. 3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, 17 και 18 αυτής της Σύμβασης εφαρμόζονται σε αμοιβές, μισθούς και άλλες παρόμοιες πληρωμές, και συντάξεις, για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επαγγελματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.
Άρθρο 20 ΜΑΘΗΤΕΣ

1. Χρηματικά ποσά τα οποία μαθητής ή εκπαιδευόμενος, ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβαση του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του δεν φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού. 2. Χρηματικά ποσά τα οποία μαθητής ή εκπαιδευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβαση του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του τα οποία αποτελούν αμοιβή για υπηρεσίες εκτελούμενες σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα φορολογείται σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο η οποία απαιτείται επίσημα από την εκπαιδευτική αρχή για τη συμπλήρωση των σπουδών του.

Άρθρο 21 ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

Αμοιβές τις οποίες ένας καθηγητής ή ερευνητής που είναι ή ήταν κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αμέσως πριν από την πρόσκλησή του ή την επίσκεψή του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της διδασκαλίας ή την διεξαγωγή έρευνας λαμβάνει για αυτές τις δραστηριότητες δεν θα φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για μια περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα 3 χρόνια.
Άρθρο 22 ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, που δεν αναφέρθηκαν στα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό. 2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται επί του εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6 αυτής της

Σύμβασης, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μία σταθερή βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 αυτής της Σύμβασης, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 23 ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6 αυτής της Σύμβασης, το οποίο ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία η οποία συνδέεται με σταθερή βάση την οποία διαθέτει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ανωτέρω αναφερθέντων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8. 4. Όλα τα άλλα στοιχεία του κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 24 ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Αν κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή είναι κάτοχος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο αναφερόμενο Κράτος θα χορηγεί:

α) ως έκπτωση από τον φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος,

β) ως έκπτωση από τον φόρο κεφαλαίου του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος.

Μία τέτοια έκπτωση σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις, να υπερβαίνει το μέρος του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, η οποία αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος. 2. Για τους σκοπούς της χορήγησης πίστωσης σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ο φόρος ο οποίος απαλλάσσεται ή μειώνεται για μία περιορισμένη περίοδο υπό τις διατάξεις αναπτυξιακών νόμων για τη προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους θα θεωρείται ότι έχει πληρωθεί, και θα εκπίπτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος από τους φόρους που αντιστοιχούν σε αυτά τα εισοδήματα. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου θα εφαρμόζονται για τα πρώτα 5 χρόνια στα οποία αυτή η Σύμβαση θα είναι σε ισχύ.

Άρθρο 25 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Αν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δυο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την υπόθεση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος. Η υπόθεση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού του φόρου η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης 2. Η αρμόδια, αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται λαμβανομένων υπόψη των προθεσμιών που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία, των Συμβαλλομένων Κρατών. 3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευούνται η μια την άλλη για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση. 4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, με σκοπό την επίτευξη μιας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. 5. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορεί με αμοιβαία συμφωνία να διακανονίζουν την απαραίτητη μέθοδο εφαρμογής αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 26 ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1 αυτής της Σύμβασης. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά, με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις. 2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχουν πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία, ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης.
Άρθρο 27 ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εισόδημα των άρθρων 10, 11 και 12 αυτής της Σύμβασης το οποίο αποκτάται από την Κυβέρνηση (συμπεριλαμβανομένου της Κεντρικής Τράπεζα της Ελλάδος στη περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Νομισματικής Αρχής στη περίπτωση του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας), και κρατικά πλήρως ελεγχόμενες οντότητες, του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μαζί με οποιαδήποτε κέρδη που αποκτώνται από τη πώληση μετοχών, χρεαπαιτήσεων ή δικαιωμάτων από τα οποία αποκτάται τέτοιο εισόδημα, θα απαλλάσσονται από τη φορολογία σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 28 ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προ-ξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών που βρίσκονται σε ισχύ μεταξύ των Συμβαλλομένων.

Άρθρο 29 ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα γνωστοποιήσουν το ένα στο άλλο διαμέσου της διπλωματικής οδού την ολοκλήρωση των διαδικασιών σύμφωνα με το νόμο για τη θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης.

Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ τη πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί το μήνα στον οποίο η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις ελήφθησε. 2. Οι διατάξεις αυτής της Σύμβασης θα εφαρμοστεί:

α) σε σχέση με τους παρακρατούμενους φόρους στη πηγή, σε εισοδήματα που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους του επομένου εκείνου, εντός του οποίου τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση και

β) σε σχέση με τους λοιπούς φόρους, για οικονομικά έτη που αρχίζουν κατά την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του επομένου ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος μέσα στο οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.

Άρθρο 30 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

1. Αυτή η Σύμβαση παραμένει σε ισχύ για αόριστη χρονική διάρκεια αλλά το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση μέσω διπλωματικής οδού, κοινοποιώντας αναγγελία της καταγγελίας όχι αργότερα από τις 30 Ιουνίου οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει πέντε χρόνια μετά το έτος στο οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ. 2. Σε αυτή τη περίπτωση, η Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή:

α) αναφορικά με φόρους που παρακρατούνται στη πηγή, για εισοδήματα που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους στο οποίο κοινοποιήθηκε η αναγγελία, και

β) αναφορικά με τους λοιπούς φόρους, για οικονομικά έτη που αρχίζουν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους μέσα στο οποίο κοινοποιήθηκε η αναγγελία καταγγελίας,

Σε απόδειξη των ανωτέρω οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, όντας νόμιμα εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση.

Έγινε εις διπλούν στην Αθήνα τη 19η Ιουνίου του έτους 2008 που αντιστοιχεί τη 15/6/1429, στην Ελληνική, Αραβική και Αγγλική γλώσσα, όλων των κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών. Σε περίπτωση διαφοροποίησης του κειμένου, υπερισχύει το Αγγλικό κείμενο.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας έχουν συμφωνήσει, στην υπογραφή της Σύμβασης μεταξύ των δυο Κρατών για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, υπό τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες θα αποτελέσουν αναπόσπαστο κομμάτι της αναφερόμενης Σύμβασης:

1. Αναφορικά με τη παράγραφο 1 του Άρθρου 4:

Ο όρος κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτος, θα περιλαμβάνει επίσης:

Ένα νομικό πρόσωπο που έχει ιδρυθεί υπό τους νόμους ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και το οποίο είναι γενικά αφορολόγητο σε αυτό το Κράτος και είναι εγκατεστημένο και διατηρείται σε αυτό το Κράτος, αποκλειστικά για φιλανθρωπικό, εκπαιδευτικό, επιστημονικό, ή άλλο παρόμοιο σκοπό ή να παρέχει συντάξεις.

2. Αναφορικά με το άρθρο 7:

α) Ανεξάρτητα από άλλες διατάξεις αυτού του άρθρου, τα κέρδη που αποκτώνται από ένα κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εξαγωγή εμπορευμάτων στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Όπου όμως τα σύμβολα που αφορούν την εξαγωγή συμπεριλαμβάνουν και άλλες δραστηριότητες που εκτελούνται από μία μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το εισόδημα το οποίο αποκτάται από αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

β) Ο όρος «επιχειρηματικά κέρδη» περιλαμβάνει, αλλά δεν περιορίζεται σε αυτό, εισόδημα που αποκτάται από μεταποίηση, εμπόριο, τραπεζική ασφάλιση και τη παροχή υπηρεσιών και την ενοικίαση υλικής κινητής περιουσίας με τη προϋπόθεση ότι είναι σύμφωνα με τη εσωτερική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους.

γ) Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα εφαρμόζει την εσωτερική νομοθεσία όσον αφορά τις ασφαλιστικές δραστηριότητες.

3. Αναφορικά με το Άρθρο 24, στη περίπτωση του Βασιλείου της Σαουδικής

Αραβίας, οι μέθοδοι για την αποφυγή της διπλής φορολογίας δεν θα έρχονται σε αντιπαράθεση με τις διατάξεις του καθεστώτος είσπραξης Zakat όσον αφορά τους υπηκόους της Σαουδικής Αραβίας.

4. Τίποτα σε αυτή τη Σύμβαση δεν θα επηρεάσει την εφαρμογή των εσωτερικών διατάξεων για την αποτροπή της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για αυτό, από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις, υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση.

Έγινε εις διπλούν στην Αθήνα τη 19η Ιουνίου του έτους 2008 που αντιστοιχεί τη 15/6/1429, στην Ελληνική, Αραβική και Αγγλική γλώσσα, όλων των κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών. Σε περίπτωση διαφοροποίησης στην ερμηνεία του κειμένου, υπερισχύει το Αγγλικό κείμενο.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 παρ. 1 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.